

længe her i Landet, at Bestemmelsens Betydning er kommet til at sætte sig fast. Men det har intet med de virkelige Forhold at gøre. Jeg siger igen, at de, der holder paa denne Bestemmelse, skylder at paavise blot med et eneste sagligt Argument, at Forbudet mod Farvning af Margarine har noget med Smørrets Eksport- og Afsætningsmuligheder at gøre.

Det ærede 5te tingvalgte Medlem (Ole Hansen) udtalte endvidere, at Margarinefabrikkerne her i Landet ikke havde noget at klage over; Tallene viser, at Produktionen og Forbruget er stærkt stigende, flere og flere Fabrikker er oprettet, og det maa de kunne være tjent med. Jeg vil nu hellere se saaledes paa det, at Tallene for Margarinefabrikationens Stigning her i Landet er et Vidnesbyrd om, at vi her har en Industri — og vi har heldigvis slet ikke saa faa af den Slags —, der er sund, levedygtig og konkurrencedygtig. Det forekommer mig, at naar vi har en saadan Industri, skal vi alle, ikke mindst fra Landbrugets Side, være glade derfor, fordi den sammen med Landbruget er i Stand til at skabe Indtægt til os alle. Nu er det jo nok muligt, at det ikke betyder saa meget. Hvor meget det betyder, kan ingen sige. Jeg har spurgt Margarinefabrikanter derom, og de har ærligt svaret, at det kan de ikke sige paa Forhaand, de kan kun sige dette, at i Øjeblikket er der et reelt Eksportforbud for dansk Margarine. Hvor meget de vil kunne eksportere, hvilke Markeder de vil kunne arbejde, vil ikke kunne opgives i Forvejen. Det er fuldstændig rigtig og ædruelig Tale. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at i Holland er der en mægtig Eksport af Margarine, saaledes at der virkelig er Tale om en Indtægt for dette Land, og jeg er tilbøjelig til at tro, at vor Margarineindustri vil være i Stand til at tage Konkurrencen op paa de udenlandske Markeder, lige saa vel som den har kunnet det herhjemme, saa at en Eksport vil kunne blive af ikke ringe Betydning. Det forekommer mig derfor, at det ikke er rigtigt at sige, at Margarinefabrikanterne ikke har noget at klage over, naar de har Hjemmemarkedet og kan producere saa meget, de vil, til dette. Jeg ved, at hvis man sagde noget saadant til Landbruget, vilde man svare: Nej, det kan vi daarlige være tjent med. Naa, Landbruget har nu ogsaa vokset sig saa stort og stærkt, at Hjemmemarkedet for Smørret saa at sige ingen Interesse har, det er Markedet ude i Verden, der har Interesse for Landbruget, og vi vilde ikke kunne eksistere, hvis vi skulde nøjes med Markedet herhjemme for vort Smør.

Men naar vi nu har haft en saa glædelig Udvikling paa dette Omraade for Landbrugets Vedkommende, synes jeg, vi skylder en anden Erhvervsvirksomhed, at naar den har lignende Muligheder, skal vi ikke afskære den fra at udnytte dem, og det saa meget mindre, som vi er ude af Stand til at paapege sagligt, at vi derved udsætter os for nogen som helst Fare.

Jeg mener, at Landbruget i sit Forhold overfor andre Erhverv har et overmaade blankt Skjold at pege paa. Der er ganske vist sagt i de Diskussioner, der føres om Toldbeskyttelse og Frihandel og fri Vareomsætning med Udlandet og Frikurrencens Betydning: I fra Landbrugets Side har været gode nok til at holde paa Frihandel, saa længe I ikke lider Tab ved det, men naar den Dag kommer, da I selv bliver ramt, hvor er I saa henne? Jeg tror nu ikke, vi skal mene, at den ene Klasse er bedre end den anden, men jeg vil dog sige, at det forekommer mig, at Landbruget for sit Vedkommende har et blankt Skjold. Der er ingen, som kan sætte Fingeren noget Sted og hævde: Landbruget har krævet Særfordele for sin Produktion. Der er dog en Plet paa Skjoldet, det indrømmer jeg, og det er netop Farvningspletten, det, at man ved dette Farvningsforbud kræver ikke Toldbeskyttelse — deri kan det ærede 5te tingvalgte Medlem have Ret —, men egentligt noget, der er værre end Toldbeskyttelse, idet vi derved forhindrer et andet Erhverv i at eksportere, uden at der er ført Bevis for, at det vilde gøre os noget, om dette andet Erhverv fik Lov til at eksportere.

Maa jeg endnu sige til det ærede 5te tingvalgte Medlem, at naar det ærede Medlem retter det Spørgsmaal til mig, om der fra Landbrugsministeriets Side vil blive foretaget noget angaaende de omtalte Smørforfalskninger i Belgien og Frankrig, ligger Sagen saaledes, at vi, saa snart der i Bladene fremkom Udtalelser derom — i Virkeligheden ogsaa før, fordi vi havde faaet Meddelelse i saa Henseende paa et tidligere Tidspunkt —, har taget Sagen op til Undersøgelse. Men vi kan ikke rejse Sagen i de paagældende Lande, før vi har sikker Oplysning om, at Forfalskning af Smør i larmærkede Dritler virkelig har fundet Sted. Jeg haaber, at den Undersøgelse, der er i Gang, i Løbet af faa Dage vil give det Resultat, at vi har Bevisligheder i saa Henseende i Hænde, og saa snart dette er Tilfældet, er det en Selvfølge, at vi vil gøre alt, hvad vi formaar, for i de paagældende Lande at skabe Sikkerhed for, at en saadan Forfalskning fremtidig udelukkes, idet det maa